

Proč si prací na sobě dramatizovat život, vždyť si můžeme jen užívat a v klidu žít, věnovat se příjemným věcem..... - a nebo jde o život?

Bylo by to pěkné a vypadalo to tak na výši a pozitivně, si vytvářet jen ty pozitivní a příjemné a blažené věci, věnovat se jen užívání si a blaženosti a lásce atd. Bohužel toto je možné jen za cenu totálního napojení na Matrix, iluzorní svět, ve kterém jsme násilím a manipulací udržovaní a dále pod vlivem samokontrolních traumatických mechanismů, se dále udržujeme sami.

Realita je taková, že jsme udržovaní ve vězení, nejen své mysli, ale v celém společenském systému na této planetě. Jsme ve válce o přežití lidské rasy, o záchranu a další vývoj našeho vědomí, o život na této planetě. Tato realita je pro většinu lidí tak těžká, že ji nemohou unést a snadno skočí na různé iluzorní útěky a deficitní strategie. Pokud si někdo myslí, že si může užívat v tomto vězení blaženosti, nebo že pro něj už vězení neexistuje, tak už je zcela připojen na tento vězeňský systém, na tento iluzorní nevědomý svět - Matrix. Na druhou stranu je úžasné, že přesto, že jsme v tomto vězení tak zapadlí, můžeme prožívat a zažívat příležitostně i hezké chvíle a někdy i ochutnávky blaženosti. Co ale potřebujeme je, zůstat v realitě na zemi a vidět, co se děje, vidět tento boj o přežití a především každý sám u sebe s tím něco dělat.

Ale to je volba před kterou stojíme, tak jako kdysi neo ve filmu Matrix stál před volbou, zda zvolí zůstat v příjemném virtuálním Matrixu s množstvím požitků a dobrého jídla a nebo půjde do neznámé, nehostinné a temné reality s tím něco udělat. Takže odpovědí na otázku proč si jen neužívat a jít to dramat svých příběhů, je otázka: Jakou pilulku si zvolíme? Červenou nebo modrou?